

II. Položky 13.) čistění města, 14.) veřejné sady a stromořadí, 15.) komunikace, 22.) obecní knihovna a čítárna, 23/1.) annuita z výpůjčky na komunikace. Zde jde vesměs o náklady, na jichž vznik resp. výši má podle zkušeností rozhodný vliv počet obyvatelstva a jeho vzrůst. A demonstrativní výpočet uvedený v 1. odst. § 27 ob. nov. potvrzuje, že zákon i takovéto náklady má na mysli. Pokud se týče položky 23/1, uvádí st-lka sama, že komunikace ta byla podmíněna postavením dráhy. Nelze proto shledati nesprávným úsudek žal. úřadu, že uvedené náklady se zvýšily následkem existence žel. podniku s jeho četnými zaměstnanci.

III. Položky 1. služné úředníků a zřízenců, 2. výslužné, 3. výlohy na odměny, výpomoc, diety, daně atd., 4. výlohy věcné, 5. policie bezpečnostní. Při nich se namítá, že není zjištěno, že položky tyto vzrostly do zaúčtované míry existencí žel. podniku. Při uvedených položkách jde o všeobec. výlohy správní. Že vzrůst obyvatelstva má vliv na výši takových všeobecných výloh správních, je zkušeností nade vší pochybnost prokázáno. Nelze proto závěr žal. úřadu, že výlohy v uvedených položkách obsažené následkem založení žel. podniku vzrostly, shledati vadným. Již tím je však ve smyslu § 27 ob. fin. nov. odůvodněno, aby při stanovení příspěvku podle tohoto ustanovení vzaty byly vůbec v počet.

Nesprávné stanovení výše příspěvku namítá stížnost, pokud jde o položky 17. škola mateřská, 18. školy obecné a občanské, 19. školy reálné, 20. subvence školám pokračovacím, 23/3 annuita výpůjčky na kanalisaci, 23/5 annuita z výpůjčky u Zemské banky a 23/7 annuita z výpůjčky na zřízení nouzových budov. I tyto námítky shledány bezdůvodnými, ježto zákon sám stanoví jako měřítko pro výši příspěvku poměr celkového počtu obyvatelstva obce k počtu zaměstnanců závodu v ní bydlících, a a žal. úřad tohoto měřítko (5 : 3 resp. 8 : 5 resp. 13 : 8), proti jehož správnosti stížnost ničeho nenamítá, skutečně také použil.

Vše to, co řečeno ohledně rozpočtových položek pro 1923, platí obdobně ohledně napadených položek za poslední čtvrtletí 1921, proti nimž ostatně stížnost zvláštních námitek neformuluje.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 4383.

O b e c n í s a m o s p r á v a: * Ustanovení čl. IV. lit. a) patentu z 29. prosince 1915 č. 83 česk. z. z. (zmocnění obce Liberce k uzavírání obecních zápůjček) pozbylo následkem předpisu § 57 ob. fin. novely č. 239/1921 počínajíc 1. říjnem 1921 platnosti.

(Nález ze dne 4. února 1925 č. 2037.)

V ě c: Městská obec Liberec proti zemskému správnímu výboru v Praze o finanční hospodářství obce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. výnosem zsv upozornil obec libereckou, že §§ 57 a 59 ob. fin. nov. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. veškerá ustanovení zákonů a nařízení městských statutů, která se týkají poměrů fin. hospodářství

obcí tímto zákonem upravených, pozbyla dnem 1. října 1921 platnosti, dodává, že se nelze proto počínajíc 1. říjnem 1921 dovolávati ustanovení patentu z 29. prosince 1915 č. 83 česk. z. z., a dlužno od onoho termínu veškerá opatření fin. hospodářství obce Liberce posuzovati pouze s hlediska zák. č. 329 Sb. z r. 1921, resp. zákonů dalších.

Stížnost podanou do tohoto výnosu neshledal nss důvodnou.

Podle § 62 libereckého měst. statutu z 28. června 1889 č. 43 z. z. přísluší sboru obecních starších uzavíratí zápůjčky, přesahuje-li zápůjčka hranice uvedené v odst. 3, je k uzavření její zapotřebí povolení zemským zákonem. Odvolává se na toto ustanovení, patent z 29. prosince 1915 č. 83 česk. z. z. v čl. IV. lit. a) povolil městu Liberci, aby na úhradu určitých neodkladných obecních potřeb — které ostatně v patentu nejsou uvedeny — uzavřelo zápůjčku do výše 20,807.091 K. Na první pohled bylo by podle tohoto znění možno souditi, že obsahem čl. IV. lit. a) cit. pat. není nežli povolovací akt ve smyslu § 62/3 statutu, kterým — nikoliv ovšem v ústavní formě zemského zákona, nýbrž ve formě absolutistického aktu panovníka — uděluje se obci povolení k uzavření určité zápůjčky. Přihlédne-li se však k dalšímu znění citovaného ustanovení, je patrné, že má jiný obsah a ráz. Z odst. 4. zřejmo, že nejedná se o jedinou úvěrovou transakci, nýbrž o celou řadu zápůjček, které mají býti uzavírány postupně, jsouce jen co do úhrnné výše omezeny cifrou stanovenou v odst. 1. Odstavec 2. připouští použití vypůjčených peněz také k účelům jiným, nežli pro které se původně povolení uděluje. V odst. 3. zřizuje se zvláštní kontrolní orgán, pověřený bděti nad výpůjčkovým hospodářstvím obce a nadaný zvláštními kompetencemi, pro jehož existenci a pravomoc není jinak žádného zákonného podkladu. Odst. 6. dává posléze zř. výboru zvláštní dozorčí moc, která jinak také nemá základu v platných předpisech právních. Veškerým tímto obsahem svým pozbývá ustanovení čl. IV. lit. a) cit. patentu povahy pouhého správního aktu povolovacího, udělovaného v mezích platného právního řádu a nabývá povahy i n d i v i d u e l n í p r á v n í n o r m y, která jako lex specialis vzhledem k tehdejšímu ochromení legislativy království Českého chce na dobu pravděpodobného trvání těchto mimořádných poměrů nahraditi předpis § 62 statutu a upravití způsobem od dosavadního stavu odchylným uzavírání zápůjček a zápůjčkové hospodářství obce Liberce. Podle této normy může obec na příště uzavíratí zápůjčky — pokud nebude vyčerpána celková cifra v odst. 1. určená, — podle ní řídí se eventuální změna účelového určení jednotlivých zápůjček, ona má býti směrodatná pro kontrolu celého zápůjčkového hospodářství.

Srovná-li se tento obsah čl. IV. lit. a) patentu z r. 1915 s ustanoveními § 23 zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., který upravuje nejen povolení obecních zápůjček, nýbrž také hospodaření s nimi (odst. 3 a 4), je docela nepochybně patrné, že obě normy mají za předmět týž okruh skutkových poměrů. Pak přichází však k platnosti ustanovení § 57 ob. fin. nov., dle něhož veškerá ustanovení zákonů a nařízení, která se týkají poměrů fin. hospodářství obcí, upravených tímto zákonem, pozbývají dnem 1. října 1921 (§ 59) platnosti.

Je tedy nař. výnos ve shodě se zákonem, a bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.